

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. V. Vtrum hæc scientia fuerit habitualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

non necessario Christi anima se conuerterit ad phantasmata in exercitio huius scientia, sed quod ne quidem se potuerit conuertere, vt patet ex dictis.

ARTICVLVS V.

Utrum hac scientia fuerit habitualis?

AFFIRMAT. Solum vult in genere docere quod scientia infusa in Christo fuerit per modum habitus, & non solum per modum actus & transeuntis; non autem vult determinare an fuerit habitus strictè sumptus, vel solum species, &c. quod in sequentibus erit inuestigandum.

ARTICVLVS VI.

Utrum hac scientia fuerit distincta per diuersos habitus?

AFFIRMAT. probat ex eo quod sit connaturale animæ recipere species minus vniuersales quam sint species Angelicæ.

DVBIVM I.

De conditione specierum quæ deseruiunt scientiæ infusæ.

SUPPONO ex communi theologorum sententia ad vniuersalem scientiam infusam requiri species, non solum pro notitiarum abstractiua, sed etiam pro intuitiua, cum quando obiectum non est coniunctum potentia cognitiua secundum suum esse reale, communis sententia ad hoc vt cognoscatur debeat ei coniungi saltem mediante specie tanquam sui vicaria, & quæ saltem mediante concurrat ad sui notitiam.

Species huius scientiæ deseruiunt sunt supernaturales seu ordinis supernaturalis. & quidem iuxta sententiam eorum qui nullum alium habitum scientiæ infusæ ponunt præter huiusmodi species, id necessario est dicendum, suppono enim actum scientiæ infusæ esse verè in sua entitate supernaturalem; quo supposito;

Prob. 1. iuxta illam sententiam nullum aliud inuenitur principium creatum supernaturale istius actus præter species; ergo ille necessario ponenda sunt supernaturales etiam in sua entitate, cum conformiter naturis rerum talis actus natus sit producta causa creata eiusdem secum ordinis.

Conf. omnes alij actus supernaturales tam intellectus quam voluntatis possunt habere principium creatum eiusdem secum ordinis, etiam ipsa clara Dei visio, quæ est actus maximè supernaturalis, & maximè sublimis.

Prob. vterius, etià concesso habitu scientiæ infusæ distincto ab huiusmodi speciebus; & quidem quoad obiecta supernaturalia non potest vilo modo negari, quia species ordinis naturalis nullo modo sunt apte ad clarè & quidditatiuè representandam rem supernaturalem. 2. etiam prob. quoad alia obiecta, quemadmodum potest dari actus vitalis circa res naturales, qui tamen in substantia

fit supernaturalis, potest etiam dari habitus inclinandus ad huiusmodi notitiam; ita non videtur negandum quin possit dari species supernaturalis; si possit dari, conuenientius est dari; ergo dicendum est species deseruiunt scientiæ infusæ etiam respectu obiectorum naturalium esse supernaturales.

Conf. conuenientius est vt illæ sint eiusdem ordinis cum lumine, cui ex sua naturali conditione possunt deseruire.

Prob. 3. in genere; species deseruiunt scientiæ infusæ in suo ordine non minus eleuant potentiam ad actum supernaturalem, quam habitus. Igitur sunt supernaturales seu superioris ordinis.

Conf. si intellectui instructo huiusmodi speciebus, non tamen instructo habitu supernaturali scientiæ infusæ, Deus præberet concursus illis speciebus proportionatum, actus esset supernaturalis; ergo signum est quod in sua entitate sint superioris ordinis.

Circa illas species difficultas est de earum vniuersalitate in representando, an scilicet sint vniuersaliores in representando quam species Angelicæ.

Marfilus in 3. q. 10. art. 2. concl. 2. ad 4. principale, putat animæ Christi vnicam speciem vniuersalissimam fuisse infusam; quæ scilicet huic scientiæ deseruiret, & per quam representarentur omnia quæ sub hanc speciem cadunt; eò quod hæc sit magna perfectio, quam non repugnat dari. & quamuis vtatur nomine habitus, non tamen videtur aliud velle designare quam speciem infusam.

S. Thom. art. 6. in corpore & responsione ad 3. censet esse plures & minus vniuersales quam sint species Angelicæ, cui cõsentit Med. ibid. Ratio est, quod sit connaturalis animæ humanæ recipere huiusmodi species minus vniuersales.

Plerique alij censent fuisse quidem plures; vniuersaliores tamen quam sint Angelicæ, quæ sententia videtur probabilior.

Et quidem licet sententia Marfilij non videatur posse aperte conuinci falsitatis & contradictionis, quia tamen non debet concedi animæ Christi quidquid non implicat contradictionem, & ex altera parte est difficile dare vnā speciē per quam intelligantur spiritalia & materialia, naturalia & supernaturalia, omnes substantiæ & accidentia; ideo verius est plures species animæ Christi fuisse infusas. Conf. vni speciei intelligibili connaturaliter potest vnus actus adæquari; atqui Christus non videtur per vnum actum cognouisse omnia quæ cadunt sub hanc scientiam.

Quod tamen sint vniuersaliores speciebus quæ Angelicæ sunt inditè ad res naturales cognoscendas, prob. Christus in alijs quæ spectant ad ordinem gratiæ Angelos superauit; sed ex dictis constat species, de quibus in præsentis est sermo, ad illum ordinem pertinere, cum sint connaturales actui supernaturali; cui debent proportionari 1. in entitate; 2. probabiliter etiam quoad vniuersalitatem in representando.

Ex his facile solui potest ratio in contrarium allata, dicendo quod cum huiusmodi species sint ordinis supernaturalis, non necessario infundantur secundum connaturalem modum animæ & connaturalem eius capacitatem.

Prob. 3. in genere.

Marfilus putat animæ Christi vnicam speciem vniuersalissimam fuisse infusam.

S. Th. censet esse plures & minus vniuersales quam sint species Angelicæ, cui cõsentit Med. ibid.

35. Sentit Auditor fuisse plures, & vniuersaliores Angelicis. Sententia Marfilij improbat.

Prob. fuisse vniuersaliores Angelicis.

Soluitur ratio D. Th.